

ข้อบังคับคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า
ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๖๒

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยของสำนักงาน
คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ (๑๔) แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐
และข้อ ๘๐ วรรคสาม แห่งระเบียบคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ว่าด้วยการบริหารทรัพยากรบุคคล
พ.ศ. ๒๕๖๒ คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าจึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ว่าด้วยการดำเนินการ
ทางวินัย พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อ ๒ ในข้อบังคับนี้

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

“พนักงาน” หมายความว่า พนักงานของสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

ข้อ ๓ คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้ามีอำนาจวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติ
ตามข้อบังคับนี้ และให้เป็นที่สุด

หมวด ๑

การดำเนินการเมื่อมีการกล่าวหา
หรือกรณีเป็นที่สงสัยว่ากระทำผิดวินัย

ข้อ ๔ เมื่อมีการกล่าวหา หรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าพนักงานผู้ใดกระทำผิดวินัย ผู้บังคับบัญชา
เหนือขึ้นไปหนึ่งชั้นของผู้นั้นมีหน้าที่ต้องรายงานให้เลขาธิการทราบโดยเร็ว โดยทำเป็นหนังสือซึ่งอย่างน้อย
ต้องมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อผู้กล่าวหา (ถ้ามี)
- (๒) ชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา
- (๓) ข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์แห่งการกระทำที่กล่าวหาหรือเป็นที่สงสัยว่าได้กระทำผิดวินัย
- (๔) พยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องเท่าที่มี

ข้อ ๕ การกล่าวหาตามข้อ ๔ ต้องทำเป็นหนังสือซึ่งอย่างน้อยต้องมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อ และตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา หรือข้อเท็จจริงที่เพียงพอให้ทราบได้ว่าเป็นการกล่าวหาพนักงานผู้ใด

(๒) ข้อเท็จจริง และพฤติการณ์แห่งการกระทำที่มีการกล่าวหาเพียงพอที่จะเข้าใจได้ หรือแสดงพยานหลักฐานเพียงพอที่จะสืบสวนต่อไปได้

(๓) ชื่อของผู้กล่าวหา และลงลายมือชื่อผู้กล่าวหา

ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อรักษาไว้ซึ่งความเป็นธรรม การกล่าวหาอาจกระทำด้วยวาจาได้ โดยผู้บังคับบัญชาต้องจัดให้มีการทำบันทึกคำกล่าวหาที่มีรายละเอียดตามวรรคหนึ่งและให้ผู้กล่าวหาลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๖ กรณีเป็นที่สงสัยว่าพนักงานผู้ใดกระทำผิดวินัย อาจมีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) มีการกล่าวหาที่ไม่ได้ระบุชื่อผู้กล่าวหา ไม่ได้ลงลายมือชื่อผู้กล่าวหา แต่ระบุชื่อหรือตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา หรือข้อเท็จจริงที่ปรากฏนั้นเพียงพอที่จะทราบว่ากล่าวหาพนักงานผู้ใด และข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์นั้นเพียงพอที่จะสืบสวนต่อไปได้

(๒) มีข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ปรากฏต่อผู้บังคับบัญชาอันเป็นที่สงสัยว่าพนักงานผู้ใดกระทำผิดวินัย โดยมีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะสืบสวนต่อไปได้

หมวด ๒

การสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้น

ข้อ ๗ เมื่อได้รับรายงานตามข้อ ๔ หรือความปรากฏต่อเลขาธิการว่ามีการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าพนักงานผู้ใดกระทำผิดวินัย ให้ดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้โดยเร็ว

(๑) พิจารณาในเบื้องต้นว่ากรณีมีมูลควรกล่าวหาว่าพนักงานผู้นั้นกระทำผิดวินัยหรือไม่

(๒) ดำเนินการสืบสวนหรือสั่งการให้พนักงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการสืบสวน แล้วรายงานมาเพื่อประกอบการพิจารณาในเบื้องต้นว่าพนักงานผู้นั้นกระทำผิดวินัยหรือไม่

ข้อ ๘ กรณีที่เลขาธิการเห็นว่ากรณีมีมูลควรกล่าวหาว่าพนักงานผู้ใดกระทำผิดวินัย หากพิจารณาเห็นว่ากรณีที่มีมูลควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้ดำเนินการต่อไปตามหมวด ๓ ถ้าพิจารณาเห็นว่ากรณีที่มีมูลควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการตามหมวด ๔ ต่อไป แต่ถ้าพิจารณาแล้วเห็นว่ากรณีไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ให้ยุติเรื่อง

ข้อ ๙ กรณีไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่าพนักงานผู้ใดกระทำผิดวินัยและสิ่งยุติเรื่องได้ อาจเป็นกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) ข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์แวดล้อมและพยานหลักฐานไม่เพียงพอให้ทราบว่าพนักงานผู้ใดกระทำผิดวินัย
- (๒) ข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์แวดล้อมและพยานหลักฐานไม่เพียงพอที่จะทำให้เข้าใจได้ว่าการกระทำผิดวินัย หรือไม่เพียงพอที่จะดำเนินการสืบสวนสอบสวนต่อไปได้
- (๓) พฤติการณ์แห่งการกระทำนั้นไม่เป็นความผิดวินัย

หมวด ๓

การดำเนินการกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

ข้อ ๑๐ ในกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าพนักงานผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้ดำเนินการตามที่กำหนดในหมวดนี้โดยไม่ต้องตั้งคณะกรรมการสอบสวนก็ได้ โดยต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่พิจารณาเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ในกรณีที่ไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเวลาดังกล่าว ให้เลขาธิการขยายเวลาได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสามสิบวัน โดยแสดงเหตุผลความจำเป็นไว้ด้วย

ให้เลขาธิการดำเนินการหรือสั่งให้พนักงานซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเป็นหนังสือให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายในระยะเวลาที่กำหนด ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายในกำหนดเวลา ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ประสงค์จะชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา

ในกรณีที่เลขาธิการเห็นควรดำเนินการทางวินัยโดยการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้นำความในข้อ ๑๖ ข้อ ๑๗ ข้อ ๑๘ ข้อ ๑๙ ข้อ ๒๐ และข้อ ๒๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม และให้ดำเนินการตามข้อ ๑๒ และข้อ ๑๓ จนเสร็จ

การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามวรรคสาม หากผู้ถูกกล่าวหาเป็นพนักงานในตำแหน่งบริหารระดับสูง ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า หากเป็นพนักงานในตำแหน่งบริหารระดับต้น ต้องได้รับความเห็นชอบจากประธานกรรมการการแข่งขันทางการค้าด้วย

ข้อ ๑๑ เมื่อเลขาธิการได้ดำเนินการตามข้อ ๑๐ แล้ว ให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิดวินัยตามข้อกล่าวหา ให้ส่งยุติเรื่อง ตามข้อ ๕๕

(๒) เมื่อเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ส่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดเงินเดือนตามข้อ ๕๖ และข้อ ๕๘ ตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด

(๓) เมื่อเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยเล็กน้อย และมีเหตุอันควรงดโทษ จะงดโทษให้ โดยทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือนก็ได้ โดยทำเป็นคำสั่งงดโทษตามข้อ ๖๐

(๔) เมื่อเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการตามหมวด ๔ ต่อไป

ข้อ ๑๒ คณะกรรมการสอบสวนต้องดำเนินการสอบสวน รวบรวมข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ รับฟังคำชี้แจง ของผู้ถูกกล่าวหา แล้วเก็บรวมไว้ในสำนวนการสอบสวน และทำรายงานการสอบสวนพร้อมความเห็นเสนอต่อเลขาธิการ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ประธานกรรมการสอบสวนรับทราบคำสั่ง

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนมีเหตุผลและความจำเป็นที่ไม่อาจดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน กำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ประธานกรรมการสอบสวนรายงานต่อเลขาธิการเพื่อขอขยายเวลาการสอบสวนได้ ตามความจำเป็น ในกรณีนี้ เลขาธิการจะขยายเวลาการสอบสวนได้ตามที่เห็นสมควรโดยแสดงเหตุผลประกอบด้วย หรือจะสั่งให้คณะกรรมการสอบสวนยุติการดำเนินการ แล้วพิจารณาสั่งหรือดำเนินการตามข้อ ๑๑ ต่อไปก็ได้

ข้อ ๑๓ เมื่อเลขาธิการได้รับรายงานการสอบสวนและความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ให้พิจารณาสั่งหรือดำเนินการตามข้อ ๑๑ หรือสั่งหรือดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีที่เห็นควรให้รวบรวมข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานเพิ่มเติม ให้กำหนดประเด็น เพื่อให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติม

(๒) กรณีที่เห็นว่ามีการดำเนินการใดไม่ถูกต้อง ให้สั่งให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการ ให้ถูกต้องโดยเร็ว

หมวด ๔

การดำเนินการกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหา ว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๔ ในกรณีผลการสืบสวนหรือพิจารณาตามข้อ ๗ และข้อ ๘ ปรากฏว่าเป็นกรณีที่มีมูล ควรกล่าวหาว่าพนักงานผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้เลขาธิการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เพื่อดำเนินการสอบสวนต่อไป

ในกรณีที่เป็นการดำเนินการต่อเนื่องจากการดำเนินการตามข้อ ๑๑ (๔) ให้เลขาธิการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนขึ้นใหม่เพื่อดำเนินการต่อไปตามหมวดนี้ สำหรับข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวนตามข้อ ๑๒ จะนำมาใช้ในการสอบสวนนี้หรือไม่เพียงใด ให้เป็นดุลพินิจของคณะกรรมการสอบสวน

กรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นพนักงานในตำแหน่งบริหารระดับสูง หรือตำแหน่งบริหารระดับต้น ให้นำความในข้อ ๑๐ วรรคสี่ มาใช้บังคับด้วย

ข้อ ๑๕ พนักงานผู้ใดถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง แม้ภายหลังพนักงานผู้นั้นจะได้พ้นจากการเป็นพนักงานไปแล้วเพราะเหตุใด ๆ เลขาธิการมีอำนาจดำเนินการทางวินัยตามข้อบังคับนี้ได้เสมือนพนักงานผู้นั้นยังมีได้พ้นจากการเป็นพนักงาน ทั้งนี้ ต้องดำเนินการสอบสวนภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันที่พนักงานผู้นั้นพ้นจากการเป็นพนักงาน

ความในวรรคหนึ่ง ให้ใช้บังคับกับพนักงานที่ได้พ้นจากการเป็นพนักงานไปแล้วก่อนถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงด้วย

ข้อ ๑๖ คณะกรรมการสอบสวนให้ประกอบด้วยประธานกรรมการสอบสวนคนหนึ่งซึ่งแต่งตั้งจากพนักงานที่ดำรงตำแหน่งในระดับที่ไม่ต่ำกว่าหรือเทียบได้ไม่ต่ำกว่าพนักงานผู้ที่ถูกกล่าวหาหรือผู้ทรงคุณวุฒิ และกรรมการอื่นอีกอย่างน้อยสองคน โดยให้กรรมการคนหนึ่งเป็นเลขานุการ และจะให้มิผู้ช่วยเลขานุการที่แต่งตั้งจากพนักงานด้วยก็ได้

กรรมการสอบสวนอย่างน้อยหนึ่งคนต้องเป็นผู้ดำรงตำแหน่งนิติกร หรือผู้ได้รับปริญญาทางกฎหมาย หรือผู้ได้รับการฝึกอบรมหลักสูตรการดำเนินการทางวินัย หรือผู้มีประสบการณ์ด้านการดำเนินการทางวินัย หรือการบริหารงานบุคคล

เลขาธิการอาจเปลี่ยนแปลงประธานกรรมการสอบสวนหรือกรรมการสอบสวนได้ตามที่เห็นสมควร โดยให้นำความในข้อ ๑๐ วรรคสี่ และข้อ ๑๗ มาใช้บังคับ

การเปลี่ยนแปลงกรรมการสอบสวนไม่กระทบถึงการสอบสวนที่ได้ดำเนินการไปแล้ว

ให้คณะกรรมการสอบสวนได้รับเงินสมนาคุณตามที่คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้ากำหนด

ข้อ ๑๗ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้ระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา เรื่องที่กล่าวหา ชื่อของประธานกรรมการสอบสวนและกรรมการสอบสวน ในกรณีที่มีการแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการ ให้ระบุชื่อผู้ช่วยเลขานุการ ในคำสั่งด้วย และให้แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ

ในกรณีที่เป็นการเปลี่ยนแปลงประธานกรรมการสอบสวนหรือกรรมการสอบสวน ให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้โดยอนุโลม

ข้อ ๑๘ เมื่อมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ให้เลขาธิการจัดให้มีการดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยเร็ว และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันที่รับทราบไว้เป็นหลักฐาน รวมทั้งแจ้งสิทธิที่จะคัดค้านกรรมการสอบสวน และมอบสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาไว้หนึ่งฉบับ หากผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง ถ้าได้ทำบันทึกประจำวันและสถานที่ที่แจ้งและลงลายมือชื่อผู้แจ้ง พร้อมพยานรู้เห็นเป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือว่าวันที่แจ้งนั้นเป็นวันที่ผู้ถูกกล่าวหาทราบ

การแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้แจ้งผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยตรงก่อน แต่ถ้าไม่อาจแจ้งให้ทราบโดยตรงได้หรือมีเหตุจำเป็นอื่น ให้แจ้งเป็นหนังสือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปยังภูมิลำเนาของผู้ถูกกล่าวหา หรือที่อยู่ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการหรือที่อยู่แจ้งไว้กับสำนักงาน ในกรณีนี้ ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับแจ้งเมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันส่งสำหรับกรณีส่งในประเทศ หรือเมื่อครบสิบห้าวันนับแต่วันส่งสำหรับกรณีส่งไปยังต่างประเทศ

(๒) ส่งสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพร้อมทั้งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กล่าวหาให้ประธานกรรมการสอบสวนโดยเร็ว แล้วให้ประธานกรรมการสอบสวนลงลายมือชื่อ ระบุวันที่ที่ได้รับแล้วรวบรวมไว้ในสำนวนการสอบสวน และส่งสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้กรรมการทราบเป็นรายบุคคล

(๓) ส่งหลักฐานการรับทราบหรือถือว่ารับทราบคำสั่งของผู้ถูกกล่าวหาให้ประธานกรรมการสอบสวนเพื่อเก็บรวมไว้ในสำนวนการสอบสวน

ข้อ ๑๙ กรรมการสอบสวนอาจถูกคัดค้านได้ เมื่อมีกรณีดังต่อไปนี้

(๑) รู้เห็นเหตุการณ์หรือเคยสอบสวนหรือพิจารณาเกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหาในฐานะอื่นที่มีไขในฐานะกรรมการสอบสวนมาก่อน

(๒) มีส่วนได้เสียในเรื่องที่กล่าวหา

(๓) มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา

(๔) เป็นผู้กล่าวหาหรือเป็นคู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดามารดา หรือร่วมบิดาหรือมารดากับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา

(๕) มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดในฐานะญาติหรือเป็นหุ้นส่วนหรือมีผลประโยชน์ร่วมกันหรือขัดแย้งกันทางธุรกิจกับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา

(๖) มีเหตุอื่นซึ่งมีสภาพร้ายแรงอันอาจทำให้การสอบสวนไม่เป็นกลางหรือเสียความเป็นธรรม

ในกรณีที่ประธานกรรมการหรือกรรมการสอบสวนคนใดเห็นว่าตนมีเหตุตามวรรคหนึ่ง ให้แจ้งให้เลขาธิการทราบ และให้เลขาธิการดำเนินการตามข้อ ๒๑ โดยอนุโลมต่อไป

ข้อ ๒๐ การคัดค้านกรรมการสอบสวนต้องทำเป็นหนังสือยื่นต่อเลขาธิการภายในเจ็ดวัน นับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือนับแต่วันที่ทราบว่ามีการยื่นข้อ ๑๙ โดยหนังสือคัดค้านต้องแสดงข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๙ ด้วย

ในกรณีที่เลขาธิการเห็นว่า การคัดค้านเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้ส่งสำเนาหนังสือคัดค้านให้ประธานกรรมการสอบสวนเพื่อทราบและเก็บรวมไว้ในสำนวนการสอบสวน รวมทั้งแจ้งให้ผู้ถูกคัดค้านทราบ และต้องให้โอกาสผู้ถูกคัดค้านได้ชี้แจงเป็นหนังสือต่อเลขาธิการภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่ผู้ถูกคัดค้านได้ลงลายมือชื่อและวันที่ได้รับแจ้งไว้เป็นหลักฐาน ในการนี้ ผู้ถูกคัดค้านต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่ กรรมการสอบสวนตั้งแต่วันที่ได้รับแจ้งนั้น

หากเลขาธิการเห็นว่า การคัดค้านไม่เป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนด ให้เลขาธิการสั่งไม่รับคำคัดค้านนั้นและแจ้งให้ผู้คัดค้านทราบ

ข้อ ๒๑ เมื่อได้ดำเนินการตามข้อ ๒๐ แล้ว ให้เลขาธิการพิจารณาสั่งการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีเห็นว่าคำคัดค้านรับฟังได้ ให้สั่งให้ผู้ถูกคัดค้านพ้นจากหน้าที่ในการเป็นกรรมการสอบสวน หากเห็นสมควรจะแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการสอบสวนแทนผู้ถูกคัดค้านก็ได้ แต่ถ้ากรรมการสอบสวนที่เหลืออยู่มีจำนวนน้อยกว่าสามคนให้แต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการสอบสวนแทนผู้ถูกคัดค้าน โดยนำข้อ ๑๖วรรค ๓ และวรรค ๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(๒) กรณีเห็นว่าคำคัดค้านไม่อาจรับฟังได้ ให้สั่งยกคำคัดค้านและมีหนังสือแจ้งให้ผู้คัดค้านผู้ถูกคัดค้าน และประธานกรรมการสอบสวนทราบโดยเร็ว คำสั่งยกคำคัดค้านถือเป็นที่สุด

เลขาธิการต้องพิจารณาและสั่งการตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่รับคำคัดค้าน ถ้าไม่ได้สั่งการภายในกำหนดเวลานี้ ให้ผู้ถูกคัดค้านพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวนนับแต่วันพ้นกำหนดเวลาดังกล่าว และดำเนินการตาม (๑) ต่อไป

การดำเนินการใดๆ ของกรรมการสอบสวนที่มีเหตุคัดค้านที่ได้ดำเนินการไปแล้วโดยชอบก่อนเลขาธิการจะมีคำสั่งตาม (๑) ย่อมมิเสียไป

ข้อ ๒๒ คณะกรรมการสอบสวนมีหน้าที่สอบสวนและพิจารณาเพื่อแสวงหาความจริงในเรื่องที่กล่าวหาและดูแลเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมตลอดกระบวนการสอบสวน โดยอย่างน้อยต้องดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) รวบรวมประวัติและความประพฤติของผู้ถูกกล่าวหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ถูกกล่าวหาเท่าที่จำเป็นต่อการพิจารณา

(๒) จัดให้มีการประชุมคณะกรรมการสอบสวนครั้งแรกภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่ประธานกรรมการสอบสวนรับเรื่อง

- (๓) รวบรวมข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง
- (๔) แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ
- (๕) ให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงแสดงพยานหลักฐานเพื่อแก้ข้อกล่าวหา
- (๖) พิจารณาทำความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน
- (๗) จัดทำบันทึกประจำวันที่มีการสอบสวนทุกครั้ง

ในการสอบสวนและพิจารณา ห้ามมิให้มีบุคคลอื่นอยู่หรือร่วมด้วย เว้นแต่เป็นการสอบปากคำตามข้อ ๒๖ คณะกรรมการสอบสวนต้องจัดทำรายงานการสอบสวนพร้อมความเห็นเสนอต่อเลขาธิการภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่มีการประชุมคณะกรรมการสอบสวนครั้งแรก

ข้อ ๒๓ ให้คณะกรรมการสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานทั้งปวงที่เห็นว่าเป็นประโยชน์แก่การสอบสวนโดยไม่รับฟังแต่เพียงข้ออ้างหรือพยานหลักฐานของผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหาเท่านั้น

ในกรณีที่ปรากฏว่ามีข้อเท็จจริงใดที่กล่าวอ้างหรือพาดพิงถึงบุคคล เอกสาร หรือวัตถุใดที่จะเป็นประโยชน์แก่การสอบสวน ให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนและรวบรวมพยานหลักฐานนั้นไว้ให้ครบถ้วน ถ้าไม่อาจเข้าถึงหรือได้มาซึ่งพยานหลักฐานดังกล่าว ให้บันทึกเหตุนั้นไว้ด้วย

ข้อ ๒๔ ในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาหรือพยาน ให้สอบปากคำคราวละหนึ่งคน และต้องมีกรรมการสอบสวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมดจึงจะทำการสอบปากคำได้ แต่ในกรณีที่กึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมดมีมากกว่าสามคน จะให้กรรมการสอบสวนไม่น้อยกว่าสามคนทำการสอบปากคำก็ได้

ข้อ ๒๕ ในการสอบปากคำ ให้บันทึกถ้อยคำของผู้ให้ถ้อยคำในการสอบปากคำตามแบบที่สำนักงานกำหนด แล้วอ่านให้ผู้ให้ถ้อยคำฟัง หรือให้ผู้ให้ถ้อยคำอ่านเองก็ได้ แล้วให้ผู้ให้ถ้อยคำ ผู้บันทึกถ้อยคำ และกรรมการสอบสวนซึ่งอยู่ร่วมในการสอบปากคำลงลายมือชื่อในบันทึกถ้อยคำนั้นไว้เป็นหลักฐาน ในกรณีที่บันทึกถ้อยคำใดมีหลายหน้า ให้ผู้ให้ถ้อยคำและกรรมการสอบสวนซึ่งอยู่ร่วมในการสอบปากคำหนึ่งคนลงลายมือชื่อกำกับไว้ในบันทึกถ้อยคำทุกหน้า

ห้ามมิให้ชุด ลบ หรือบันทึกข้อความทับข้อความที่ได้บันทึกไว้ในบันทึกถ้อยคำแล้ว ถ้าจะต้องแก้ไขหรือเพิ่มเติมข้อความที่บันทึกไว้ ให้ใช้วิธีขีดฆ่าข้อความเดิมและเพิ่มเติมข้อความใหม่ด้วยวิธีตอกเติม แล้วให้ผู้ให้ถ้อยคำและกรรมการสอบสวนซึ่งอยู่ร่วมในการสอบปากคำหนึ่งคนลงลายมือชื่อกำกับไว้ตรงที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมนั้นทุกแห่ง

หากผู้ให้ถ้อยคำไม่ยอมลงลายมือชื่อ ให้บันทึกเหตุที่ไม่ลงลายมือชื่อนั้นไว้ในบันทึกถ้อยคำด้วย

ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ ให้ดำเนินการตามมาตรา ๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ข้อ ๒๖ ห้ามมิให้มีบุคคลอื่นอยู่ในที่สอบปากคำในระหว่างการสอบปากคำ เว้นแต่เป็นบุคคล ซึ่งกรรมการสอบสวนที่ทำการสอบปากคำอนุญาตให้อยู่ในที่สอบสวนเพื่อประโยชน์ในการสอบสวน หรือเป็นทนายความ หรือที่ปรึกษาของผู้ถูกกล่าวหา ตามจำนวนที่กรรมการสอบสวนที่ทำการสอบปากคำเห็นสมควรให้เข้ามา ในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหา

ข้อ ๒๗ ห้ามมิให้กรรมการสอบสวนทำหรือจัดให้ทำการใด ๆ ซึ่งเป็นการให้คำมั่นสัญญา ชูเชิญ หลอกลวง บังคับ หรือกระทำโดยมิชอบไม่ว่าด้วยประการใด เพื่อจูงใจให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานให้ถ้อยคำอย่างใด

ข้อ ๒๘ ให้คณะกรรมการสอบสวนจัดให้มีการบันทึกการนำเอกสารหรือวัตถุที่มาใช้เป็นพยานหลักฐาน ในสำนวนการสอบสวนว่าได้มาอย่างไร จากผู้ใด และเมื่อใด

ให้ใช้ต้นฉบับเอกสารเป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวน แต่ถ้าไม่อาจนำต้นฉบับมาได้ จะใช้สำเนาที่กรรมการสอบสวนหรือผู้มีหน้าที่รับผิดชอบรับรองว่าเป็นสำเนาถูกต้องก็ได้ แต่หากไม่สามารถ หาต้นฉบับเอกสารได้ คณะกรรมการสอบสวนจะสืบจากสำเนาเอกสารหรือพยานบุคคลแทนก็ได้

ข้อ ๒๙ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเรียกบุคคลใดมาเป็นพยานเพื่อชี้แจงหรือให้ถ้อยคำ ตามวัน เวลา และสถานที่ที่กำหนดแล้ว แต่บุคคลนั้นไม่มา หรือมาแต่ไม่ชี้แจง หรือไม่ให้ถ้อยคำ คณะกรรมการสอบสวนจะไม่สอบสวนบุคคลนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุนั้นไว้ในบันทึกประจำวันที่มีการสอบสวน และในรายงาน การสอบสวนด้วย

ข้อ ๓๐ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าการสอบสวนพยานบุคคลใด หรือการรวบรวม พยานเอกสารหรือวัตถุใดจะทำให้การสอบสวนล่าช้าโดยไม่จำเป็น หรือพยานหลักฐานนั้นมีใช้สาระสำคัญ จะงดสอบสวนหรือไม่รวบรวมพยานหลักฐานนั้นก็ได้อีก แต่ต้องบันทึกเหตุนั้นไว้ในบันทึกประจำวันที่มีการสอบสวน และในรายงานการสอบสวนด้วย

ข้อ ๓๑ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพยานหลักฐาน ที่เกี่ยวข้องตามข้อ ๒๒ แล้ว ให้มีการประชุมคณะกรรมการสอบสวนเพื่อพิจารณาทำความเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหา กระทำผิดวินัยในเรื่องที่สอบสวนหรือไม่ ถ้าคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความ ผิดวินัยในเรื่องที่สอบสวน ให้รายงานผลการสอบสวนพร้อมความเห็นเสนอต่อเลขาธิการ แต่ถ้าคณะกรรมการ สอบสวนเห็นว่าจากข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย รวมทั้งพยานหลักฐานที่รวบรวมได้เพียงพอที่จะรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยในเรื่องที่สอบสวนให้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ

การประชุมตามวรรคหนึ่ง ต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่าสามคนและไม่น้อยกว่า กึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด

ข้อ ๓๒ ในกรณีที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดหรือต้องรับผิดในคดีเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาถึงที่สุดนั้นได้ความประจักษ์ชัดอยู่แล้วว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดตามข้อกล่าวหา คณะกรรมการสอบสวนจะนำเอาคำพิพากษาถึงที่สุดนั้นมาใช้เป็นพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาโดยไม่ต้องรวบรวมพยานหลักฐานอื่นก็ได้ แต่ต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาถึงที่สุดนั้น เพื่อใช้เป็นสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบด้วย

ข้อ ๓๓ ในการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ให้ทำเป็นบันทึกโดยระบุข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ของผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร เป็นความผิดวินัยในกรณีใด และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา โดยจะระบุชื่อพยานด้วยหรือไม่ก็ได้ รวมทั้งแจ้งให้ทราบสิทธิของผู้ถูกกล่าวหาที่จะให้อัยการหรือยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือ สิทธิที่จะแสดงพยานหลักฐานหรือจะอ้างพยานหลักฐานเพื่อขอให้เรียกพยานหลักฐานนั้นมาได้ แล้วแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ

การทำบันทึกแจ้งข้อกล่าวหาตามวรรคหนึ่งทำเป็นสองฉบับมีข้อความตรงกัน ให้ประธานกรรมการสอบสวนและกรรมการสอบสวนอีกอย่างน้อยหนึ่งคนลงลายมือชื่อในบันทึกนั้นด้วย

ข้อ ๓๔ เมื่อได้จัดทำบันทึกตามข้อ ๓๓ แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนมีหนังสือเรียกผู้ถูกกล่าวหา มาพบตามวัน เวลา และสถานที่ที่กำหนด เพื่อแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ

เมื่อผู้ถูกกล่าวหาได้มาพบคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งข้อกล่าวหา พร้อมทั้งอธิบายข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และให้ผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อกล่าวหาโดยลงลายมือชื่อพร้อมทั้งวันเดือนปีในบันทึกนั้น แล้วมอบบันทึกนั้นให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับ และอีกฉบับหนึ่งเก็บไว้ในสำนวนการสอบสวน

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมลงลายมือชื่อในบันทึกเพื่อรับทราบข้อกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนบันทึกข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ดังกล่าวไว้ในบันทึกนั้น โดยให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานตั้งแต่วันที่มาพบคณะกรรมการสอบสวนแล้ว และให้มอบบันทึกนั้นให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับ และอีกฉบับหนึ่งเก็บไว้ในสำนวนการสอบสวน แต่ถ้าผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมรับบันทึกดังกล่าว ให้ส่งบันทึกนั้นทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไป ยังภูมิลำเนาของผู้ถูกกล่าวหา หรือที่อยู่ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ หรือที่อยู่แจ้งไว้กับสำนักงาน

ข้อ ๓๕ เมื่อได้แจ้งข้อกล่าวหาและผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบแล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งกำหนดวัน เวลา สถานที่ และวิธีการที่จะให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาในวันที่มาพบคณะกรรมการสอบสวน หรือแจ้งเป็นหนังสือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ภูมิลำเนา หรือที่อยู่ซึ่งปรากฏตามหลักฐาน

ของทางราชการหรือที่อยู่ที่แจ้งไว้กับสำนักงานก็ได้โดยให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบตั้งแต่วันที่ครบกำหนด สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ส่งหนังสือดังกล่าวทางไปรษณีย์

ข้อ ๓๖ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มาพบตามที่กำหนดในข้อ ๓๔ ให้ส่งบันทึกแจ้งข้อกล่าวหาฉบับหนึ่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไป ยังภูมิลำเนาของผู้ถูกกล่าวหา หรือที่อยู่ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ หรือที่อยู่ที่แจ้งไว้กับสำนักงาน โดยให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อกล่าวหาตั้งแต่วันที่ครบกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ส่งบันทึกดังกล่าวทางไปรษณีย์

คณะกรรมการสอบสวนจะส่งหนังสือกำหนดวัน เวลา สถานที่ และวิธีการที่จะให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาและชี้แจงว่าได้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหาหรือไม่ อย่างไร เพราะเหตุใด ไปพร้อมกับบันทึกแจ้งข้อกล่าวหาตามวรรคหนึ่งก็ได้

ข้อ ๓๗ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาได้ตามวัน เวลา สถานที่ และวิธีการที่กำหนด โดยได้อ้างเหตุผลหรือความจำเป็น หรือในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่ามีเหตุจำเป็น จะกำหนดวัน เวลา สถานที่ หรือวิธีการเสียใหม่เพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรมก็ได้

ข้อ ๓๘ ในการสอบสวนให้คณะกรรมการสอบสวนถามผู้ถูกกล่าวหาด้วยว่าได้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหาหรือไม่ อย่างไร เพราะเหตุใด

คณะกรรมการสอบสวนจะดำเนินการตามวรรคหนึ่งไปในคราวเดียวกันกับที่ได้ดำเนินการตามข้อ ๓๔ ก็ได้

ข้อ ๓๙ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหารับสารภาพว่าได้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหาใด ให้คณะกรรมการสอบสวนบันทึกการรับสารภาพตามข้อกล่าวหาอันเป็นหนังสือ ในกรณีเช่นนี้ คณะกรรมการสอบสวนจะไม่ทำการสอบสวนในข้อกล่าวหาอันนั้นก็แล้วดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

ข้อ ๔๐ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มาให้ถ้อยคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาหรือไม่ยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือภายในเวลาที่กำหนด ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ประสงค์จะชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา เว้นแต่คณะกรรมการสอบสวนจะเห็นควรดำเนินการเป็นอย่างอื่นเพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรม

ข้อ ๔๑ ในกรณีที่ปรากฏพยานหลักฐานเพิ่มเติมหลังจากที่คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาในเรื่องที่สอบสวนแล้ว ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าพยานหลักฐานที่เพิ่มเติมนั้นมีน้ำหนักสนับสนุนข้อกล่าวหา ให้แจ้งสรุปพยานหลักฐานเพิ่มเติมนั้นให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ แต่ถ้าเห็นว่าพยานหลักฐานเพิ่มเติมนั้นมีผลทำให้ข้อกล่าวหาในเรื่องที่สอบสวนนั้นเปลี่ยนแปลงไปหรือต้องเพิ่มข้อกล่าวหา ให้กำหนดข้อกล่าวหาใหม่หรือกำหนดข้อกล่าวหาเพิ่มเติมแล้วแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาอันนั้นให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ทั้งนี้ ให้นำความในข้อ ๓๓ ข้อ ๓๔ ข้อ ๓๕ ข้อ ๓๖ ข้อ ๓๗ และข้อ ๔๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๔๒ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่ามีความพยานหลักฐานที่ควรกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยในเรื่องอื่นด้วย ให้ประธานกรรมการสอบสวนรายงานต่อเลขาธิการโดยเร็ว

เมื่อได้รับรายงานตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้เลขาธิการพิจารณาดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ถ้าเห็นว่ากรณีไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยในเรื่องอื่นด้วย ให้ยุติไม่ต้องดำเนินการทางวินัยสำหรับเรื่องอื่นนั้น

(๒) ถ้าเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยในเรื่องอื่นด้วย ให้ดำเนินการทางวินัยในเรื่องอื่นนั้นด้วยตามข้อบังคับนี้ ในกรณีที่การกระทำความผิดวินัยในเรื่องอื่นนั้นเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง จะแต่งตั้งให้คณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมหรือจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะใหม่เพื่อดำเนินการสอบสวนและพิจารณาในเรื่องอื่นนั้นก็ได้

ข้อ ๔๓ ในกรณีที่การสอบสวนพาดพิงไปถึงพนักงานผู้อื่น ถ้าคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาเห็นว่าผู้นั้นมีส่วนร่วมกระทำการในเรื่องที่สอบสวนนั้นด้วย ให้คณะกรรมการสอบสวนรายงานต่อเลขาธิการโดยเร็วเพื่อพิจารณาดำเนินการตามข้อบังคับนี้

ในกรณีที่การสอบสวนพาดพิงไปถึงบุคคลอื่น ถ้าคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาเห็นว่าผู้นั้นมีส่วนร่วมกระทำการในเรื่องที่สอบสวนนั้นด้วย ให้คณะกรรมการสอบสวนรายงานต่อเลขาธิการโดยเร็วเพื่อพิจารณาตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๔๔ ในกรณีที่เลขาธิการเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าพนักงานผู้อื่นร่วมกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่องที่สอบสวนตามข้อ ๔๓ วรรคหนึ่ง ให้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อทำการสอบสวนผู้นั้น โดยจะแต่งตั้งให้คณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมหรือจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะใหม่ดำเนินการสอบสวนและพิจารณาก็ได้

พยานหลักฐานที่ได้จากการสอบสวนในเรื่องที่สอบสวนเดิม คณะกรรมการสอบสวนจะใช้ประกอบการพิจารณาดำเนินการทางวินัยแก่บุคคลตามวรรคหนึ่งได้ต่อเมื่อได้แจ้งให้ผู้นั้นทราบและให้โอกาสผู้นั้นได้ใช้สิทธิตามข้อบังคับนี้แล้ว

ข้อ ๔๕ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ได้ให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา และได้รวบรวมพยานหลักฐานเพียงพอที่จะพิจารณาได้แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนประชุมเพื่อพิจารณาทำความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

ในการพิจารณาทำความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน คณะกรรมการสอบสวนต้องพิจารณาทั้งข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพิจารณามีมติในเรื่องที่สอบสวนให้ครบทุกข้อกล่าวหาและทุกประเด็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยในเรื่องที่สอบสวนหรือไม่ ถ้าเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดวินัย ต้องพิจารณาให้ความด้วยว่าเป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามมาตราใด ควรได้รับโทษสถานใด และมีเหตุอันควรลดหย่อนหรือไม่เพียงใด

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผลการสอบสวนยังไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะลงโทษ เพราะกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่มีมลทินหรือมัวหมองในกรณีที่ถูกสอบสวน ซึ่งหากจะให้ ปฏิบัติงานต่อไปอาจเป็นการเสียหายแก่สำนักงานก็ให้ทำความเห็นเสนอไว้ในรายงานการสอบสวนด้วย

การประชุมเพื่อพิจารณาทำความเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวนนี้ ต้องมีกรรมการสอบสวน มาประชุมไม่น้อยกว่าสามคนและไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด

ข้อ ๔๖ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการตามข้อ ๔๕ แล้ว ให้จัดทำรายงานการสอบสวน เสนอต่อเลขาธิการ โดยให้เสนอไปพร้อมสำนวนการสอบสวน

รายงานการสอบสวนตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยต้องประกอบด้วยเรื่องที่สอบสวนข้อเท็จจริง และข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ข้อกล่าวหา พยานหลักฐานที่สนับสนุนหรือหักล้างข้อกล่าวหา ประเด็นที่ต้องพิจารณา ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๕๔ วรรคสอง และวรรคสาม และลายมือชื่อกรรมการสอบสวนทุกคน รวมทั้งให้ประธานกรรมการสอบสวนลงลายมือชื่อกำกับไว้ในรายงานการสอบสวนหน้าอื่นด้วยทุกหน้า

ในกรณีที่กรรมการสอบสวนคนใดมีเหตุจำเป็นไม่อาจลงลายมือชื่อได้ ให้ประธานกรรมการสอบสวนบันทึกเหตุจำเป็นดังกล่าวไว้ด้วย และในกรณีที่กรรมการสอบสวนผู้ใดมีความเห็นแย้ง ให้แสดงชื่อ และสรุปความเห็นแย้งของผู้นั้นไว้ในรายงานการสอบสวนด้วย โดยให้ทำบันทึกรายละเอียดความเห็นแย้ง และลงลายมือชื่อของตนแนบไว้กับรายงานการสอบสวนด้วย

ข้อ ๔๗ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนและจัดทำรายงานการสอบสวนพร้อมทั้ง สำนวนการสอบสวนเสนอต่อเลขาธิการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่มีการประชุมคณะกรรมการสอบสวนครั้งแรกตามข้อ ๒๒

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนมีเหตุผลและความจำเป็นไม่อาจดำเนินการให้แล้วเสร็จได้ ภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ประธานกรรมการสอบสวนรายงานต่อเลขาธิการเพื่อขอขยายเวลาสอบสวน ตามความจำเป็น และให้เลขาธิการพิจารณาขยายเวลาได้ครั้งละไม่เกินหกสิบวัน ในกรณีที่ได้มีการขยายเวลา จนทำให้การสอบสวนดำเนินการเกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่มีการประชุมคณะกรรมการสอบสวนครั้งแรก ตามข้อ ๒๒ ให้เลขาธิการติดตามเร่งรัดให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยเร็วต่อไป

ข้อ ๔๘ เมื่อเลขาธิการได้รับรายงานการสอบสวนและสำนวนการสอบสวนแล้ว ให้พิจารณา ตรวจสอบความถูกต้องของการสอบสวน หากเห็นว่าการสอบสวนถูกต้องครบถ้วนแล้ว ให้เลขาธิการดำเนินการ ตามข้อ ๔๙ แต่หากเห็นว่าการสอบสวนยังไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วน ให้สั่งหรือดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) กรณีเห็นว่ายังไม่มีการแจ้งข้อกล่าวหาหรือการแจ้งข้อกล่าวหายังไม่ครบถ้วน ให้สั่งให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการแจ้งข้อกล่าวหาหรือแจ้งข้อกล่าวหาให้ครบถ้วนโดยเร็ว

(๒) กรณีเห็นว่าควรรวบรวมข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานเพิ่มเติม ให้กำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญที่ต้องการให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมโดยไม่ต้องทำความเห็น

(๓) กรณีเห็นว่าการดำเนินการใดไม่ถูกต้อง ให้สั่งให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการให้ถูกต้องโดยเร็ว

ข้อ ๔๘ เมื่อเลขาธิการเห็นว่าการสอบสวนถูกต้องครบถ้วนแล้ว ให้พิจารณามีความเห็นเพื่อสั่งหรือดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิดวินัย หรือกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ถ้าเลขาธิการเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิดวินัยหรือกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้เลขาธิการพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป แต่ถ้าเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการตาม (๒)

(๒) ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ถ้าเลขาธิการเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้เลขาธิการดำเนินการสั่งลงโทษโดยการปลดออกหรือไล่ออกตามความร้ายแรงแห่งกรณี ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนโทษจะนำเหตุนั้นมาประกอบการพิจารณาลดหย่อนโทษก็ได้ แต่ห้ามมิให้ลดโทษต่ำกว่าปลดออก

การดำเนินการตาม (๒) หากผู้ถูกกล่าวหาเป็นพนักงานในตำแหน่งบริหารระดับสูง ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า หากเป็นพนักงานในตำแหน่งบริหารระดับต้น ต้องได้รับความเห็นชอบจากประธานกรรมการการแข่งขันทางการค้าด้วย

ข้อ ๕๐ ในกรณีที่ปรากฏว่าการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนไม่ถูกต้องตามข้อ ๑๖ ให้การสอบสวนทั้งหมดเสียไป และให้เลขาธิการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อดำเนินการสอบสวนใหม่ให้ถูกต้อง

ข้อ ๕๑ ในกรณีที่ปรากฏว่าการดำเนินการใดไม่ถูกต้องตามข้อบังคับนี้ ให้เฉพาะการดำเนินการนั้นเสียไป และถ้าการดำเนินการนั้นเป็นสาระสำคัญที่ต้องดำเนินการหรือหากไม่ดำเนินการจะทำให้เสียความเป็นธรรม ให้แก้ไขหรือดำเนินการนั้นเสียใหม่ให้ถูกต้องโดยเร็ว

ข้อ ๕๒ ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการที่มีอำนาจดำเนินการพิจารณาทางปกครอง ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะกรรมการสอบสวน โดยอนุโลม เว้นแต่องค์ประชุมกรรมการสอบสวนตามข้อ ๓๑ และข้อ ๔๕

หมวด ๕

การดำเนินการทางวินัยกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง

ข้อ ๕๓ พนักงานผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง และได้รับสารภาพเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชา หรือได้ให้ถ้อยคำรับสารภาพและได้มีการบันทึกถ้อยคำรับสารภาพเป็นหนังสือ หรือมีหนังสือรับสารภาพ ต่อคณะกรรมการสอบสวนตามข้อบังคับนี้ ถือเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง เลขาธิการจะพิจารณาดำเนินการ ทางวินัยโดยไม่ต้องสอบสวนหรืองดการสอบสวนก็ได้

ข้อ ๕๔ พนักงานผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในกรณีดังต่อไปนี้ ถือเป็นกรณีความผิด ที่ปรากฏชัดแจ้ง เลขาธิการจะดำเนินการทางวินัยโดยไม่ต้องสอบสวนหรืองดการสอบสวนก็ได้

(๑) ละทิ้งหน้าที่ติดต่อกันเป็นเวลานานเกินกว่าสิบห้าวัน โดยไม่กลับมาปฏิบัติหน้าที่อีกเลย และเลขาธิการได้ดำเนินการหรือสั่งให้ดำเนินการสืบสวนแล้วเห็นว่าไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือมีพฤติการณ์อันแสดงถึง ความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของสำนักงาน

(๒) กระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด ให้จำคุกหรือให้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๓) กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงและได้รับสารภาพเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชา หรือได้ให้ถ้อยคำ รับสารภาพและได้มีการบันทึกถ้อยคำรับสารภาพเป็นหนังสือหรือมีหนังสือรับสารภาพต่อคณะกรรมการสอบสวน ตามข้อบังคับนี้

หมวด ๖

การสั่งยุติเรื่อง ลงโทษ หรืองดโทษ

ข้อ ๕๕ การสั่งยุติเรื่องให้ทำเป็นคำสั่ง ระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา เรื่องที่ถูกกล่าวหา และผลการพิจารณา

ข้อ ๕๖ โทษสำหรับกรณีที่พนักงานกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงที่เลขาธิการมีอำนาจสั่งลงโทษได้ มีดังต่อไปนี้

(๑) ภาคทัณฑ์

(๒) ตัดเงินเดือนได้ครั้งหนึ่งในอัตราไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒ แต่ไม่เกินร้อยละ ๕ ของเงินเดือนที่ผู้นั้น ได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษเป็นเวลาไม่เกินสามเดือน

(๓) ลดเงินเดือนได้ครั้งหนึ่งในอัตราไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒ แต่ไม่เกินร้อยละ ๕ ของเงินเดือนที่ผู้นั้น ได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษ

การสั่งลงโทษตัดเงินเดือนหรือลดเงินเดือน ถ้าจำนวนเงินที่จะต้องตัดหรือลดมีเศษไม่ถึงสิบบาท ให้ปัดเศษทิ้ง

ข้อ ๕๗ โทษสำหรับกรณีที่พนักงานกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงที่เลขาธิการมีอำนาจสั่งลงโทษได้ มีดังต่อไปนี้

- (๑) ปลดออก
- (๒) ไล่ออก

ข้อ ๕๘ การสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน ลดเงินเดือน ปลดออก หรือไล่ออก ให้ทำเป็นคำสั่งระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกลงโทษ แสดงข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญว่าผู้ถูกลงโทษกระทำผิดวินัยอย่างไรร้ายแรงหรืออย่างไรร้ายแรงในกรณีใด ตามมาตราใด พร้อมทั้งสิทธิในการอุทธรณ์และระยะเวลาในการอุทธรณ์ไว้ในคำสั่งนั้นด้วย และให้ลงลายมือชื่อและตำแหน่งของผู้สั่ง และวันเดือนปีที่ออกคำสั่งไว้ด้วย

ข้อ ๕๙ การสั่งลงโทษ ให้สั่งให้มีผลตั้งแต่วันหรือระยะเวลาดังต่อไปนี้

- (๑) การสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ให้สั่งให้มีผลตั้งแต่วันที่มิคำสั่ง
- (๒) การสั่งลงโทษตัดเงินเดือนหรือลดเงินเดือน ให้สั่งให้มีผลตั้งแต่เดือนที่มีคำสั่ง
- (๓) การสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก ตั้งแต่วันที่กำหนดในคำสั่ง ซึ่งต้องไม่ก่อนวันที่ออกคำสั่ง

ในกรณีที่มีเหตุอันสมควรต้องสั่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปก่อนวันที่ออกคำสั่ง ก็ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ควรจะต้องออกตามกรณีนั้นได้ แต่ทั้งนี้การสั่งดังกล่าวไม่กระทบกระเทือนสิทธิโดยชอบธรรมของผู้ถูกสั่งลงโทษนั้น

ข้อ ๖๐ การสั่งงดโทษ ให้เลขาธิการทำคำสั่งเป็นหนังสือ และให้ระบุไว้ในคำสั่งด้วยว่าให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือน

ข้อ ๖๑ การสั่งงดโทษสำหรับกรณีที่พนักงานซึ่งออกจากการปฏิบัติงานไปแล้วแต่มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงอยู่ก่อน และผลการสอบสวนพิจารณาปรากฏว่าพนักงานผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้เลขาธิการมีคำสั่งงดโทษเป็นหนังสือ

ข้อ ๖๒ เมื่อได้มีคำสั่งยุติเรื่อง ลงโทษ หรืองดโทษแล้ว ให้ฝ่ายทรัพยากรบุคคลและองค์กรแจ้งคำสั่งพร้อมส่งสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกลงโทษหรือผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยให้ผู้ถูกลงโทษหรือผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งด้วย ในกรณีที่ผู้ถูกลงโทษหรือผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง ให้ทำบันทึกระบุวันที่ เวลา และสถานที่ที่แจ้งคำสั่ง พร้อมทั้งลงลายมือชื่อผู้แจ้งคำสั่งพร้อมพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐาน ทั้งนี้ ให้ถือว่าวันที่แจ้งคำสั่งเป็นวันที่ผู้ถูกลงโทษหรือผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบคำสั่ง

ในกรณีที่ไมอาจแจ้งให้ผู้ถูกลงโทษหรือผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้แจ้งเป็นหนังสือพร้อมสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปยังภูมิลำเนาของผู้ถูกลงโทษหรือผู้ถูกกล่าวหาหรือที่อยู่ของผู้ถูกลงโทษหรือผู้ถูกกล่าวหาซึ่งได้แจ้งไว้กับสำนักงาน โดยให้ถือว่าผู้ถูกลงโทษหรือผู้ถูกกล่าวหาได้รับแจ้งเมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันส่งสำหรับกรณีส่งในประเทศ หรือเมื่อครบสิบห้าวันนับแต่วันส่งสำหรับกรณีส่งไปยังต่างประเทศ เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าได้รับก่อนหรือหลังจากวันดังกล่าวหรือไม่ได้รับ

หมวด ๗
การอุทธรณ์

ข้อ ๖๓ การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัย ให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการอุทธรณ์ และพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ ตามข้อบังคับที่คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้ากำหนด

หมวด ๘
การนับระยะเวลา

ข้อ ๖๔ การนับระยะเวลาตามข้อบังคับนี้ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับระยะเวลาตามกฎหมาย ว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

(ศาสตราจารย์สกันธ์ วรัญญวัฒนา)
ประธานกรรมการการแข่งขันทางการค้า